

Η ἁγία Αἰκατερίνη ἔζησε τὸν τρίτο αἰῶνα μετὰ Χριστόν. Γεννήθηκε στὴν Ἀλεξανδρεία. Ὁ πατέρας της Κώνστας, ἐκπρόσωπος τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἡ μητέρα της ἦταν εἰδωλολάτρες. Ἔτσι καὶ αὐτὴ ἦταν εἰδωλολάτρισσα. Ἀλλὰ εἶχε ἡ μικρὴ κόρη μεγάλη κλίσι στὰ γράμματα. Σπούδασε ὅλες τὶς ἐπιστήμες καὶ διάβασε τὰ συγγράμματα Ἑλλήνων καὶ Λατίνων. Σὲ ἡλικία δεκαοκτῶ ἐτῶν ἦταν ἡ πιὸ μορφωμένη κόρη τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἀλλὰ καὶ στὸ παράστημα ἦταν μιὰ ὀμορφη γυναίκα ὄλο χάρι. Μὲ τέτοια χαρίσματα, σωματικὰ καὶ διανοητικὰ, ἦταν περιζήτητη νύφη. Σπουδαῖοι νέοι τὴ ζήτησαν. Ἀλλ' ἐκείνη ἔλεγε, ὅτι δὲν θέλει νὰ παντρευτῆ, παρ' ὅλες τὶς πιέσεις τῶν δικῶν της.

Ἄν κάποιος θέλῃ νὰ παν-

τρευτῆ, εἶνε ἁμαρτία νὰ τὸν ἐμποδίζουμε. Ἄλλ' ἐὰν αὐτὸ εἶνε ἁμαρτία μιὰ φορὰ, ἑκατὸ φορές εἶνε ἁμαρτία νὰ ἐμποδίζουμε ἕ-

Ἡ
ἀΓ
ἱ



ἀΙΚΑΤΕ
ΡΙΝΗ

ναν ἄνθρωπο, ἄντρα ἢ γυναίκα, ποὺ θέλει νὰ δώσῃ τὴν καρδιά του στὸ Θεό. Ὁ γάμος εἶνε ἀσήμι, ἢ παρθενία εἶνε χρυσάφι. Διάλεξε καὶ πάρε. Ἐγώ, τόσα χρόνια ποὺ ὑπηρετῶ τὸν Κύριο, ποτέ μὰ ποτέ δὲν ἐμπόδισα ἄνθρωπο νὰ ἔρ-

θη σὲ γάμο. Ἄλλὰ καὶ πάν-
τοτε ὑπεστήριξα γυναῖκες
καὶ ἄνδρες ποὺ θέλησαν
νὰ ἀφοσιωθοῦνε στὸ Θεὸ
καὶ νὰ εἶνε ἱεραποστολικά
καὶ μοναχικά πρόσωπα.
Ἐλευθερία ἔδωσε ὁ Θεός·
βία ἀπαγορεύεται, ἰδίως
στὰ ζητήματα αὐτά.

Τὴν ἐπῖεζαν λοιπόν, κα-
κῶς, τὴν ἁγία Αἰκατερίνη.
Ἐκείνη δὲ μισοῦσε τὸ γά-
μο, ἀλλὰ σὰν πνεῦμα ἀ-
νώτερο ἤθελε νὰ ἔνε ἀπε-
ρίσπαστη. Καὶ δὲν ὑπάρ-
χει μόνο αὐτὸς ὁ γάμος, ὁ
συνηθισμένος. Ἄλλοι παν-
τρεύονται τὴν πατρίδα,
ἄλλοι τὴν ἐπιστήμη, ἄλλοι
τὴ θρησκεία.

Ἡ ἁγία Αἰκατερίνη, γιὰ
νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὴν πιέ-
σεις, μεταχειρίσθηκε ἓνα
εὐφυὲς πρόσχημα. Γιατὶ ὁ
Χριστιανὸς εἶνε ἔξυπνος·
πρέπει νὰ ἔχη τὴν ἔξυπνά-
δα ὄχι τοῦ κόσμου τούτου
ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Λέει λοι-
πὸν στοὺς γονεῖς της· —Ἄ-

φοῦ πιέζετε τόσο, δέχομαι
νὰ παντρευτῶ, ἀλλ' ὑπὸ
ἓναν ὄρο. —Ποιόν ὄρο,
παιδί μου; —Ἐὰν βρεθῆ ἓ-
νας νέος ποὺ νὰ εἶνε ἀνώ-
τερος ἀπὸ ἴμένα στὴν ὀ-
μορφιά, στὰ πλούτη, στὴ
γνώσι καὶ ἐπιστήμη, θὰ
τὸν πάρω.

Ἄρχισαν νὰ ψάχνουν·
καὶ πολλοὶ παρουσιάστη-
καν. Ἄλλοι ἦταν πλούσιοι,
ἀλλ' ὄχι ὄμορφοι. Ἄλλοι ἦ-
ταν πλούσιοι καὶ ὄμορφοι,
ἀλλ' ὄχι μορφωμένοι. Σπά-
νιο πράγμα καὶ πλοῦτος
καὶ κάλλος καὶ μόρφωσι νὰ
συναντῶνται σὲ ἓνα πρό-
σωπο. Ἔτσι δὲ' μπορούσε
νὰ βρεθῆ κανεὶς, καὶ οἱ γο-
νεῖς ἦταν ἀπαρηγόρητοι.

Τὴν ἔστειλαν σὲ κάποιο
φιλόσοφο ἀσκητή, ποὺ
ζοῦσε σὲ μιὰ σπηλιὰ ἔξω
ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια. Πῆ-

γε καὶ τὸν συμβουλευτήκε τί
νὰ κάνη. Ἐκεῖνος τῆς εἶπε· —
Κόρη μου, ἐγὼ ξέρω ἓνα νέο.
Δὲν ὑπάρχει ἄλλος σὰν αὐτὸν
στὸν κόσμο. Ὁμορφος, πλού-
σιος, δυνατός, σοφὸς ὅσο κα-
νεῖς ἄλλος. Ἡ Αἰκατερίνη ἐν-
θουσιάστηκε καὶ εἶπε· —Θὰ
ἤθελα νὰ τὸν δῶ. Τῆς λέει ὁ
ἀσκητής· —Θὰ κάνης ὅ,τι θὰ
σοῦ πῶ; —Θὰ τὸ κάνω. —Ἀ-
κουσε λοιπὸν (εἶπε ὁ ἀσκητής
κ' ἔβγαλε ἀπὸ τὸν κόρφο του
μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας μας
μὲ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν

Χριστόν). Πάρε αὐτὴ τὴν εἰκόνα, πήγαινε στὸ σπίτι σου, κλείσου στὸ δωμάτιό σου, καὶ προσευχήσου. Καὶ ἡ Παναγία θὰ σοῦ φανερώσῃ τί θὰ κάνης.

Πράγματι ἡ Αἰκατερίνη πήρε τὴν εἰκόνα, κλείστηκε στὸ σπίτι, κ' ἔκανε προσευχὴ πολλή, πέρα ἀπ' τὰ μεσάνυχτα. Κουρασμένη τὴν πήρε ὁ ὕπνος. Βλέπει τότε ὄραμα. Εἶδε τὴν Παναγία νὰ λάμπῃ σὰν

τὸ φεγγάρι καὶ τὸ Θεῖο
βρέφος στὴν ἀγκάλη τῆς
νὰ λάμπη σὰν τὸν ἥλιο·
ἀλλὰ τὸ πρόσωπο τοῦ
Χριστοῦ ἀποστρεφόταν
νὰ μὴ δῆ τὴν Αἰκατερίνη.
Λέει ἡ Παναγία·

—Παιδί μου, κοίταξε τὴν
κόρη αὐτή. Ἦρθε ἀπὸ τό-
σο μακριά· ζητάει νὰ βρῆ
κάποιον ποὺ νὰ τὴν ἀγα-
πάη καὶ νὰ ἀφοσιώνεται σ'
αὐτήν.

Τὸ Θεῖο βρέφος ἀπήντη-
σε μὲ θυμό·

—Δὲν θέλω νὰ τὴν κοιτά-
ξω.

—Γιατί, παιδί μου; Αὐτὴ
εἶνε ἡ πιὸ ὠραία κόρη τῆς
Ἀλεξανδρείας.

—Ὁχι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ·
εἶνε ἄσχημη (ἦτανε ἄσχη-
μη, γιατί ἀκόμα δὲν εἶχε
βαπτισθῆ).

Ἐφυγε κλαμένη ἡ Αἰκα-
τερίνη. Πῆγε στὸν ἀσκητὴ
καὶ τοῦ εἶπε τὸ ὄραμα.

—Καλὰ σοῦ εἶπε, λέει ἐ-
κεῖνος. Γι' αὐτό, ἂν θέ'ς νὰ
ἀτενίσῃς τὸ Χριστό, νὰ πι-

στέψης σ' αὐτὸν καὶ νὰ βαπτισθῆς.

Σὲ λίγες μέρες ἡ μεγάλη ἐκείνη προσωπικότης τῆς Ἀλεξανδρείας, βαπτίσθηκε καὶ ἔγινε πλέον Χριστιανή. Τότε εἶδε πάλι ὄραμα. Αὐτὴ τὴν φορὰ τὸ Θεῖο βρέφος τὴν κοίταξε καὶ ἦρθε ὁ παράδεισος στὴν καρδιά της. Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη ἡ Αἰκατερίνη ἀφωσιώθηκε ἐξ ὀλοκλήρου στὸ Χριστό. Ἔγινε ἱεραπόστολος.

Τὸ ἔμαθε ὁ βασιλεὺς Μαξιμῖνος καὶ τὴν κάλεσε σὲ διάλογο. Στὸ τέλος ἀναγκάστηκε νὰ πῆ· Ἐγὼ δὲ μπορῶ νὰ τὰ βγάλω πέρα μαζί σου, ἀλλὰ θὰ καλέσω τοὺς σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονες, μαθηματικοὺς καὶ φυσικοὺς καὶ ἀστρονόμους, γιὰ νὰ συζητήσης μαζί τους.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἑκατὸν πενήντα σοφοὶ ἦταν στὸ ἀνάκτορο τοῦ Μαξιμίνου. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ μόνη της ἡ ἀ-

γία Αϊκατερίνη. Ἄρχισε ἡ συζήτησι καὶ διήρκεσε ὅλη τὴ μέρα. Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν σοφῶν κατέρρευσαν. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο φώτισε τὴν ἁγία Αϊκατερίνη καὶ τοὺς ἀπεστόμωσε. Ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου εἶπαν· Συμφωνῶ μὲ τὴν Αϊκατερίνη, πιστεύω στὸ Θεὸ τῆς Αϊκατερίνης. Καὶ ὁ βασιλιᾶς; Ἐξαγριώθηκε περισσότερο καὶ διέταξε, νὰ κόψουν μπροστά του τὰ κεφά-

λια τῶν σοφῶν. Ἔτσι οἱ ἑκα-
τὸν πενήντα ἐκεῖνοι σοφοὶ ὡ-
μολόγησαν τὸ Χριστὸ καὶ μαρ-
τύρησαν.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ὁ Μάξιμῖνος
ἔρριξε τὴν ἁγία Αἰκατερίνη
στὴ φυλακὴ. Καὶ φυλακισμένη

ὅμως εἶχε νέες νίκες. Ἐκεῖ ἔφε-
ρε στήν πίστι πολλοὺς ποὺ
ἦρθαν νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν.
Μεταξὺ αὐτῶν ἦταν ἡ γυναί-
κα τοῦ Μαξιμίνου, ἡ βασίλισ-
σα Φαυστίνα, καὶ ὁ σωμα-
τοφύλακὰς τῆς ἀξιωματικῆς
Πορφύριος μαζὶ μὲ διακόσους
στρατιῶτες του. Ὅλοι αὐτοί,
ἀκούγοντας τὰ λόγια τῆς, πί-
στεψαν στὸ Χριστό. Ἀλλὰ ὁ
Μαξιμῖνος, μὲ σατανικὸ πει-
σμα, ὄχι μόνο ἔμεινε ἀμετά-

πειστος, ἀλλὰ καὶ διέταξε
νὰ ἀποκεφαλισθοῦν καὶ
αὐτοὶ ὅλοι. Δὲ' λυπήθηκε
οὔτε τῇ γυναῖκα του! Ἐκα-
τὸν πενήντα, σὺν διακόσοι,
σὺν δύο· τριακόσες πενην-
ταδύο (352) ψυχὲς ἔπιασε
στὰ δίχτυα τοῦ Χριστοῦ τὸ
κήρυγμα τῆς ἀγίας Αἰκατε-
ρίνης!

Μετὰ ἀπὸ λίγο ἔφθασε
πλέον τὸ τέλος τῆς. Δὲν
σᾶς διηγοῦμαι τὶς λεπτομέ-
ρειες. Εἶνε μακρὰ ἡ σειρὰ
τῶν βασανιστηρίων, ἀπὸ
τὰ ὁποῖα φοβερώτερο εἶνε
ὁ τροχός. Καὶ πέτρα ἀκόμα
νά 'σαι, θὰ συγκινηθῆς ἂν
διαβάσῃς τὸ τέλος τῆς ἀγί-
ας Αἰκατερίνης. Ἀφοῦ γο-
νάτισε, ὕψωσε τὰ χέρια καὶ
προσευχήθηκε γιὰ ὅλο τὸν
κόσμο. Ἐπειτα ἔκλινε τὸ κε-
φάλι καὶ ἀπεκεφαλίσθη. Ἐ-
τσι παρέδωσε τὴν ἀγία τῆς
ψυχὴ, ποὺ σὰν λευκὸ περι-
στέρι πέταξε στοὺς οὐρα-
νοὺς.

Τὸ ἱερὸ λείψανό τῆς σώ-
ζεται ἄφθορο. Ὅσοι δὲν πι-

στεύουν, ὥς πᾶνε νὰ τὸ δοῦν.
Βρίσκεται στὸ ὄρος Σινά. Τὴ
φωλιὰ αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ μέ-
σα στοὺς αἰῶνας τὴν κρατᾶ-
νε "Ἕλληνες μοναχοί. "Ἄς εὐχα-
ριστήσουμε τὸ Θεὸ γι' αὐτό.
"Ἴσως αὐτοὶ εἶνε οἱ τελευταῖοι

μοναχοί· γιατί τὰ παιδιά τῆς
Ἑλλάδος δὲν πηγαίνουν πλέ-
ον νὰ γίνουν μοναχοὶ στὸ Σινὰ
ἢ στὸ Ἅγιο Ὄρος· προτιμοῦν
ἄλλες ἐπιδιώξεις...

Ὡς προσκυνητὰὶ πηγαί-
νουν ἐκεῖ καὶ Ἰσραηλιῖτες, καὶ
Αἰγύπτιοι, καὶ Βεδουῖνοι, καὶ

Γερμανοί, καὶ Ῥῶσοι, γιὰ
ν' ἀσπασθοῦν τὰ ἱερὰ λεί-
ψανα τῆς ἀγίας, ποὺ τὴν
στεφάνωσε ὁ Θεὸς μὲ
τρία στεφάνια· τῆς παρ-
θενίας, τοῦ μαρτυρίου, καὶ
τῆς σοφίας καὶ ἐπιστή-
μης.

Ἄν κοιτάξουμε τὴν εἰκό-

να της, ἔχει δαχτυλίδι. Τί σημαίνει αὐτό; Στὸ δεύτερο ὄραμα, ποὺ εἶδε, ὁ Χριστὸς τῆς ἔδωσε δαχτυλίδι, ἔγιναν δηλαδὴ ἁρραβῶνες. Ἅρραβῶνες, ποὺ διαφέρουν ἀπὸ τοὺς

ἄρραβῶνες τῆς γῆς. Τὴ στιγμὴ
ποῦ μιὰ κοπέλλα ἀφιερώνεται
στὸ Θεό, ἄρραβωνιάζεται πλέ-
ον μὲ τὸ Χριστό, ποῦ εἶνε «ὁ
νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος παρὰ
πάντας ἀνθρώπους» (ἀπόστι-
χα αἴνων Μ. Τρίτης).

Ἡ ἅγία Αἰκατερίνη, ἀγαπη-
τοί μου, εἶνε ἔλεγχος τῆς γε-
νεᾶς μας. Ἐλεγχος πρῶτον
τῶν γυναικῶν, διότι ἔχουν τὸ
νοῦ τους μόνο στὸ σωματικὸ

κάλλος καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸ
ψυχικό. Εἶνε ἔλεγχος δεύτε-
ρον τῶν ἀνδρῶν, διότι ἀπο-
δεικνύονται κατώτεροι ἀπὸ
τὴ γυναῖκα. Καὶ τρίτον εἶνε ἔ-
λεγχος ἡμῶν τῶν κληρικῶν,
διότι δὲν φέρνουμε ψυχὲς κον-
τὰ στὸ Χριστὸ ὅπως ἐκείνη,

ἀλλὰ μᾶλλον διώ-
χνουμε.

Τελειώνω καὶ εὔχομαι,
ἀπὸ μὲν τὶς γυναῖκες νὰ
ξαναβγοῦν μανάδες
ποὺ θ' ἀναθρέψουν ἡ-
ρωες, ἀπὸ δὲ τοὺς ἄν-
τρες νὰ βγοῦνε μάρτυ-
ρες. Τὸ θαῦμα αὐτὸ τὸ

ἐλπίζω ἀπὸ τῆ μάνα, ἀπὸ τῆ
γυναῖκα. Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

(Ἀπομαγνητοφωνημένη μεγάλη ἑσπερινὴ ὁμιλία, ποὺ
ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγίας Τριάδος Πτολεμαῖδος στὶς
26-11-1978. Καταγραφή καὶ σύντμησις 25-11-2001)